

PHẦN 23

Ông Thuận gượng ngồi dậy khi nghe tiếng Lâm loáng thoáng ngoài sân. Cô con gái yêu của ông lại đến thăm nữa rồi. Ông sắp được nghe con bé... "bác bác, cháu cháu" bằng chất giọng trong trẻo trẻ thơ nữa rồi. Dù Minh Thi không gọi ông là ba, nhưng sự hiện diện của cô có tác dụng gấp trăm lần thuốc ông phải uống mỗi ngày.

Chỉ nghĩ tới đứa con là máu thịt của mình, ông Thuận đã mãn nguyện. Nếu ông có nhắm mắt xuôi tay vào lúc này cũng an tâm, cam phận.

Cửa phòng xích mở. Thi bước vào với bịch trái cây trên tay.

Cô nhoẻn miệng cười:

- Bác uống thuốc chưa?

Mỉm cười đáp lại con gái, ông gật đầu. Thi ngồi xuống ghé đôi diện với giường của ông.

- Cháu có mua cam, để cháu gọt cho bác.

Ông Thuận nói:

- Không cần đâu! Bác vẫn còn no lắm!

Minh Thi lém lỉnh:

- No mới ăn cam chứ! Nếu đói bác sẽ bị xót ruột.

Vừa nói, cô vừa lôi trong bịch ra mấy trái cam mật. Ông Thuận thắc mắc:

- Lâm đâu?

Thi chớp mắt:

- Ảnh đang nói chuyện với cô Trinh về chuyện sáng nay của tụi cháu.

Ông Thuận nhíu mày:

- Sáng nay xảy ra chuyện gì?

Thi cong môi lên:

- Cháu đổ bác đó?

Ông Thuận tò mò:

- Chuyện ấy không liên quan hay ảnh hưởng tới cháu chứ?

- Dạ không.

- Là chuyện buồn hay vui?

- Dạ vui...

Ông Thuần xoa cằm

- Chuyện gì nhỉ? Bác già cả lắm cằm rồi. Không đoán ra được đâu.

Khéo léo gọt vỏ cam thành một sợi dài, Thi nói:

- Hồi sáng này cháu và anh Lâm đi thăm anh Phước.

Nghe nhắc đến người con nuôi, ông Thuần xụ mặt:

- Vậy sao? Ai bảo cháu làm thế? Bác Trinh à?

Thi vội vã lắc đầu:

- Dạ không! Tự cháu ấy chứ...

Ông Thuần lạnh tanh:

- Nó không xứng đáng để cháu tới thăm. Phước là đứa lừa bạn, quấy phá gia đình, là một thằng ăn cắp. Bác đã từ nó lâu rồi mà.

Minh Thi tách cam ra cái đĩa nhỏ rồi để lên bàn trước mặt ông. Cô mời

- Bác ăn thử xem có ngọt như lời người bán quảng cáo với cháu không?

Ông Thuần gật đầu. Thi gọt tiếp trái cam thứ hai và thủ thỉ:

- Hôm tiễn dì Út ở sân bay, về nhà rồi cháu vẫn suy nghĩ mãi về lời dì Út nói...

Ông Thuần hỏi tới:

- Ngọc Diệp đã nói gì với cháu?

- Dì Út bảo: "Hạnh phúc nhất là có nhiều người thân bên cạnh". Dì Út không nói thẳng ra nhưng cháu hiểu, với cháu, anh Phước cũng là một người thân mà ngay vào lúc này nếu bỏ rơi anh ấy, có thể cháu sẽ phải ân hận. Mà cháu thì rất sợ về già phải ân hận những việc làm hồi trẻ của mình.

Ông Thuần chép miệng:

- Chà! Cháu muốn gì đây con nhóc?

Giọng Minh Thi thản nhiên:

- Cháu muốn quanh bác có thêm người thân mà.

Ông Thuần ngập ngừng:

- Cháu đã nói gì với Phước?

Minh Thi lơ lửng hư hư thật thật:

- Cháu nói: "Ba rất muốn đi thăm anh, nhưng ba còn phải tập vật lý trị liệu một thời gian nữa mới đi được. Ba muốn anh cố gắng cai nghiện cho tốt để mau về nhà phụ ba quản lý việc ở công ty, nơi anh sẽ thay ba sau này... "

Ông Thuần quát nhỏ:

- Con nói nhằm gì thế Minh Thi?

Đặt trái cam gọt dở lên bàn, Thi bảo:

- Con nói thật chứ không nói nhằm đâu. Nếu bà từ anh Phước, ba cũng không có được con.

- Nhưng nó là đứa quá tệ. Con hiểu không?

Thi nghiêm giọng:

- Ai cũng từng làm lỗi. Chính ba đã nói với con như thế! Lẽ nào ba không cho anh có cơ hội sửa chữa? Lẽ nào ba không muốn quanh ba có nhiều con cháu?

Minh Thi hóm hỉnh:

- Đó là nhờ con đã ngộ ra vấn đề.

- Vấn đề gì vậy nhóc con?

- Con không nói đâu! Nhưng mở rộng lòng ra sẽ nhận được nhiều hạnh phúc hơn khổ đau ba à!

Ông Thuần mỉm cười đúng lúc Lâm bước vào.

Đến gần bên cô, Lâm vò vĩnh:

- Anh có được ăn cam không?

Thi dài giọng:

- Đương nhiên là không vì anh đâu có bệnh.

Lâm tủm tỉm:

- Nhưng anh lúc nào cũng mở rộng lòng ra, lẽ nào một tý xíu ngọt ngào của vị cam cũng không nhận được?

Đưa cho Lâm trái cam vừa gọt vỏ xong, ông Thuần đùa:

- Người ta thường nói "khổ tâm cam lai". Nguyên trái này là của cháu. Ngọt hay chua cũng không hai đứa chọn đấy.

Lâm nheo mắt với Minh Thi:

- Cam do tụi cháu chọn không chua đâu... Há Minh Thi... há!

Ông Thuần cười. Nụ cười thanh thản nhất mà tới bây giờ ông mới có được.

Ngoài vườn, dạ lan lại ngào ngạt hương khiến tâm trí ông chột lui về quá khứ... Một quá khứ với những mối tình tội lỗi nhưng cũng đầy mê đắm ngọt ngào...

HẾT